

Arrest

nr. 58 828 van 29 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die loco advocaat B. FRANSEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 29 september 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 december 2010 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer A. M. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Miratovc (gemeente Preshevë) en bezit u het Servische staatsburgerschap. Uw dochter E. werd ziek geboren. Drie jaar lang werd ze maandelijks in Belgrado verzorgd. De dokters schreven haar weliswaar medicatie voor, maar onderzochten haar slechts oppervlakkig. Ze werd nooit geopereerd en uiteindelijk overleed ze. Uw zoon D. werd wel gezond geboren, maar na een zevental maanden werd hij ziek. Hij kan nog niet spreken. U bezocht de voorbije jaren meerdere artsen en ziekenhuizen in Servië – ondermeer in Preshevë, Vranje en Nis – en in Macedonië. U heeft echter nog steeds geen precieze diagnose van de ziekte van uw zoon gekregen. Uw zoon werd onderzocht en kreeg geneesmiddelen toegediend,

maar dit bracht geen beterschap teweeg. U meent dat de gezondheidszorg in Servië over onvoldoende middelen beschikt om uw zoon te behandelen. Bovendien bent u van etnische Albanese origine waardoor u in Servische ziekenhuizen niet met respect werd behandeld. Zo werden jullie soms weggestuurd zonder onderzocht te zijn. Op aanraden van een andere familie met een ziek kind bent u naar België gekomen en vroeg u hier op 29 september 2010 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw paspoort (uitgereikt op 14 mei 2009 te Vranje); uw identiteitskaart (uitgereikt op 21 juli 2008); uw rijbewijs; en verschillende medische attesten ter staving van de medische problemen van uw zoon D. (uitgereikt te Nis, Vranje en Skopje).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen aanhaalt op basis waarvan kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat uw dochter in Servië ten gevolge van gezondheidsproblemen overleed en dat uw zoon D. eveneens gezondheidsproblemen heeft. Omwille van jullie etnisch Albanese origine werden jullie slecht en weinig respectvol behandeld in de Servische ziekenhuizen (CGVS, p. 3-6). U brengt echter onvoldoende concrete elementen aan waaruit blijkt dat u en uw gezin daadwerkelijk op ernstige en systematische wijze werden gediscrimineerd in de Servische gezondheidszorg. Uit de door u neergelegde documenten blijkt vooreerst dat uw zoon op regelmatige basis door specialisten onderzocht werd. Zo onderging hij verschillende scans en werden er verschillende neurologische onderzoeken uitgevoerd. Hij werd ook meermaals medicatie voorgeschreven. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw dochter maandelijks in het ziekenhuis van Belgrado opgenomen werd en dat ze medicatie toegediend kreeg (CGVS, p. 4-5). Uw zoon werd in Nis en in Vranje onderzocht en hij werd opgenomen in het ziekenhuis van Vranje (CGVS, p. 5). Dat u de door u op medisch vlak ondergane discriminatie niet aannemelijk gemaakt heeft, blijkt tevens uit het feit dat u deze jarenlange slechte en discriminerende behandeling nooit aangeklaagd heeft, wat de geloofwaardigheid ervan op de helling zet (CGVS, p. 5). Het feit dat de uitgevoerde onderzoeken en de voorgeschreven medicatie niet meteen de gewenste resultaten opleverden, kan evenwel verschillende oorzaken hebben en hieruit valt dan ook als dusdanig niet eenduidig een (systematische) discriminatie in de Servische gezondheidszorg ten aanzien van u en uw familieleden af te leiden. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u hiervan zelf niet overtuigd bent, gezien u dacht dat de Servische dokters al het mogelijke hebben gedaan om uw zoon te genezen (CGVS, p. 4). Bijgevolg blijkt uit niets dat u als gevolg van uw zoons medische problemen ongelijk of onrechtvaardig zou zijn behandeld in Servië. De door u aangehaalde medische problemen houden dan ook op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van zuiver medische elementen te richten tot de geëigende procedure: dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Ze bevestigen immers enkel uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt echter niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw S. S. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese uit Miratovac en bezit u het Servische staatsburgerschap. U heeft Servië verlaten in de hoop dat uw zoon D. in België goede medische zorgen zal ontvangen en uiteindelijk zal genezen. Uw zoon is bijna vijf jaar oud maar hij is sinds de leeftijd van zeven maanden ziek. Hij kan nog steeds niet spreken. U heeft geen precieze diagnose gekregen, hoewel u in Servië en in Macedonië verschillende artsen en ziekenhuizen bezocht. Er is geen verbetering of genezing. U meent dat de gezondheidszorg in Servië niet over genoeg middelen beschikt. U voegt hieraan toe dat u als een Albanees gezin niet ernstig wordt genomen door de Servische dokters. U heeft geen vertrouwen in de Servische artsen, mede omdat uw dochter E. die in

Servië werd behandeld jaren geleden uiteindelijk is overleden, terwijl een ander ziek kind in het buitenland werd genezen. Op aanraden van anderen bent u naar België gereisd en heeft u op 29 september 2010 asiel aangevraagd. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort en het paspoort van uw beide kinderen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

(...)

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten van u en uw kinderen bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit en de identiteit en de nationaliteit van uw kinderen. Deze staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de “*Schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur*” en komen derhalve op tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissingen en willen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. In een tweede onderdeel van het eerste middel beroepen verzoekers zich eveneens op de schending van “*artikel 48/3*”.

3.2. Verzoekers zijn Servische staatsburgers van Albanese origine. Ze menen dat hun zoon adequate medische verzorging wordt ontzegd omwille van hun etnie. Ze leggen ter staving verschillende medische attesten voor.

3.3. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Indien uit de neergelegde medische attesten blijkt dat verzoekers zoon inderdaad ernstig ziek is, dan tonen ze tevens aan dat hij in medische behandeling was, hij op regelmatige basis door specialisten werd onderzocht, neurologische onderzoeken onderging en medicatie kreeg. Aldus kan niet blijken dat hun zoon, zoals verzoekers volhouden, bewust adequate verzorging werd ontzegd omwille van hun volksgroep. Evenmin tonen verzoekers aan dat hun dochter overleed ten gevolge van gebrekkige verzorging omwille van hun Albanese etnie.

3.4. Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift dat hun verklaringen plausibel, coherent, precies en niet tegenstrijdig zijn, maar gaan voorbij aan bovenstaande vaststelling dat geenszins uit de neergelegde medische attesten blijkt dat hun zoon de nodige medische verzorging wordt ontzegd.

3.5. Voorts stelt verzoeker nooit tijdens het verhoor door de commissaris-generaal te hebben gezegd, zoals in de bestreden beslissing staat te lezen, dat hij dacht dat de dokters al het mogelijke hebben gedaan terwijl in het CGVS-verhoor van verzoeker (p. 4) staat *“Hebben dokters al het mogelijke gedaan om zoon te genezen? Ik denk van wel, ja”*. Echter, het verhoorverslag werd volledig opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoekers mogen bewijzen dat hetgeen in het verhoorverslag werd neergeschreven op een andere manier door verzoeker werd gezegd. Zij dienen deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Verzoekers beperken zich in casu tot loutere beweringen die zij niet uitwerken aan de hand van concrete gegevens (RvS 21 maart 2007, nr. 169.219; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.342; RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135).

3.6. Voorts is niet aanvaardbaar dat verzoekers dergelijke zware beschuldigingen uiten naar het ganse medische personeel in Servië te meer nu ze, ondanks de voorgehouden zware gevolgen van de discriminatie, geen poging hebben ondernomen om klacht hiertegen neer te leggen. Verzoekers erkennen in het verzoekschrift hun gebrek aan initiatief. De Raad kan verzoekers niet volgen waar ze menen *“Het feit dat verzoekers nooit een klacht hebben ingediend is niet incompatibel met de andere gegevens uit hun asielrelaas. Verzoekers waren immers onwetend over de mogelijkheden hieromtrent”*. Immers wordt hierdoor het oorzakelijk verband tussen voorgehouden discriminatie, met name het overlijden van hun dochter en de beschuldiging van het medische personeel ondergraven. Bovendien kunnen verzoekers bezwaarlijk aanspraak maken op internationale bescherming wanneer zij niet de minste inspanning hebben gedaan nationale bescherming te zoeken.

3.7. Waar verzoekers verwijzen naar de *‘Country sheet, Serbia van de Country of Return Information Project’*, dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Tot slot bewijzen de neergelegde paspoorten van verzoekers en hun kinderen, hun identiteitskaarten en verzoekers rijbewijs hun voorgehouden identiteit, die niet wordt betwijfeld.

3.8. Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift verder tot het louter herhalen van hun voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers roepen in een tweede middel de *“Schending van artikel 48/4 §2, b van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”* in.

4.2. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hun verklaringen zijn ongeloofwaardig bevonden. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en tonen evenmin een reëel risico aan op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

4.4. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK